

AZ ÉLET ALKONYÁN

Michelangelo Buonarroti

Életem immár lassanként elér,
törékeny bárkán, tenger viharán át,
a közös révbe, ahol számadását
adja jó s rossz tettéről, ki betér.

Most látom, a szenvedélyes szeszély,
mely bálványommá a művészet álmát
tette, valójában milyen sivárság,
s milyen kín a vágy annak, aki él.

Szerelmi álmok, hiúk, üresek!
mi lesz most, hogy két halál is közelget?
Egy biztos, egy fenyegetően mered rám.

Már nem nyugtat meg véső és ecset;
egyet kívánok: az égi szerelmet,
mely karját tárja felénk a keresztfán.

(fordította: Rónay György)

Forrás: www.keresztenydalok.hu